

for, hvad vi mener, værdikampen er, hvad den er for Venstre, og også, hvad værdikamp ikke er. Værdikampen handler for os i høj grad om det fælles ansvar. Det er meget det, der ligger os på sinde.

Hele diskussionen om, hvordan vi styrker civilsamfundet, har jeg egentlig opfattet altid har været sådan meget central i SF, sådan lidt kontra staten, fællesskaberne ved siden af staten. Både for Det Radikale Venstre, SF og Venstre har det egentlig altid været en del af tankegangen. Sådan har jeg opfattet det. Men hvor er det syn her, for jeg synes, man ligesom i SF lidt har overtaget den socialdemokratiske tankegang med »mor stat ordner det hele«? Hvor er civilsamfundet henne i SF's optik?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er da glad for, at det blev taget positivt op, at vi kan diskutere værdier. Ja, jeg synes, det er godt, man diskuterer værdier, men vil så bare bede om, at det for det første bliver fremadrettet og ikke kommer til at handle om samarbejdspolitikken under besættelsen og den slags ting, og at det for det andet også bliver en lille bitte smule konkret. Så det er helt fint. Også folkeskolen tror jeg vi kan få nogle spændende diskussioner om.

Så spørger hr. Jens Rohde: Hvad med civilsamfundet? Der er jo netop folkeskolepolitikken et meget godt område at diskutere det ud fra, for efter min mening bør vi have en skole, der bliver krumtappen i det civile samfund i lokalområderne, en skole, som bliver brugt i princippet hele døgnet rundt, hvor børn, forældre og borgere bruger skolerne som undervisningssted, selvfølgelig, men også som et sted, hvor man kan have kontakter, skabe relationer, dyrke idræt, have kulturarrangementer, fællesspisninger til at udvide ens hverdag med. Jeg tror, det er en forudsætning for at få en god folkeskole.

Så er det bare, jeg siger: Det kan jo ikke lade sig gøre med de rammer, man giver folkeskolen i øjeblikket. Det er altså nødvendigt, at der også bliver nogle økonomiske muligheder for det, at man for det første har nogle ordentlige folkeskoler, nogle ordentlige rammer. For det andet, at kommuner går ind og bliver fødselshjælpere for, at man på den måde kan udvikle civilsamfundet omkring skolerne.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til at fastholde, at hvis man kigger på budgettallene, så er det altså stadig væk 1,9 mia. kr. over det, som den tidligere regering havde. Det er det, der er på skoleområdet.

Men det er egentlig også mere bredt, jeg spørger til det. Når nu hr. Holger K. Nielsen selv tager værdikampen op i sin tale, hvad jeg synes er meget positivt, så er det, jeg spørger: Hvor finder vi civilsamfundet? Er det i virkeligheden ikke en svækkelse af civilsamfundet, hvis det hele skal gå gennem staten?

Jeg synes lidt, at det er begge dele. Altså SF taler hele tiden for større stat, større stat, større stat, alle pengene skal komme gennem staten, og der skal penge på bordet, penge på bordet, penge på bordet.

Men spørgsmålet er jo, om man ad den vej ved at statsliggøre det hele fra foreninger til ngo'er – som jo i mange sammenhænge nærmest er blevet gongo'er, som vi kalder dem, altså hvor hele deres eksistens beror på statslige tilskud – får hele det der civilsamfund til i virkeligheden at gå fløjten, hvis det er sådan, at det hele altid handler om statslige penge.

Det er dér, jeg gerne vil høre SF's bud på, hvor civilsamfundet står i forhold til vores stat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Holger K. Nielsen for at svare og derefter hr. Barfoed.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

To ting til hr. Jens Rohde: For det første lægger vi vægt på det, man med et fint ord kalder civilsamfundet, altså alt det, der ligger mellem det private og staten, frivillige organisationer, frivillig organisering, og vi prioriterer det højt i vores socialpolitik med hjemløseorganiseringer, med boligorganiseringer osv. Det er et meget vigtigt område, som man skal støtte, og det har altid været en vigtig del af vores politik. Jeg nævnte før folkeskolen, som jeg synes kunne blive et unikt instrument til at blive krumtappen i lokal samfundenes kultur og deres udvikling. Det forudsætter selvfølgelig, at forældrene er frivilligt med til at bygge det op.

For det andet fritager det her jo ikke staten og regeringen for et ansvar for problemerne. Det er måske der, vi går galt af hinanden, for der er en sammenhæng mellem de to ting.